Lietas Nr. 11320038714
Lietas arhīva Nr. K25-0020-15

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Preiļos 2015.gada 16.jūlijā

Preiļu rajona tiesa
šādā sastāvā tiesas sēdes priekšsēdētāja A.Stikāne,
ar sekretāri A.Vilcāni,
piedaloties prokurorei L.Mičulei,
zvērinātam advokātam J.Rozentālam,
izskatīja atklātā tiesas sēdē krimināllietu **/pers. B/** personas kods /personas kods/, apsūdzībā par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, kas paredzēts Krimināllikuma 130.panta otrajā daļā.

Novērtējusi lietā gūtos un tiesas sēdē pārbaudītos pierādījumus, tiesa

k o n s t a t ē j a

/pers. B/ tīši nodarīja vieglus miesas bojājumus.

2014.gada 24.jūlijā ap pulksten 12.00 /adrese/ atradās /pers. B/, kurš bija izvedis pastaigā savu suni, taču to neveda pavadā, kā to paredz Latvijas Republikas Ministru Kabineta 2006.gada 4.aprīļa noteikumu Nr.266 „Labturības prasības mājas (istabas) dzīvnieku turēšanai, tirdzniecībai un demonstrēšanai publiskās izstādēs, kā arī suņa apmācībai" 12.1. punkts, bet suns brīvi skraidīja apkārt pa augstāk minētās mājas pagalmu. Tajā laikā garām mājai /adrese/ gāja /pers. C/ ar savu sievu /pers. D/. /pers. B/ suns sāka skriet pakaļ abiem /pers. C,D/ un nikni riet. /pers. C/, baidoties, ka suns var iekost viņam vai sievai, atdzina suni projām ar kāju, kā arī pateica suņa saimniekam /pers. B/, lai viņš paņem savu suni. /pers. B/ uz aizrādījumu nereaģēja, suns turpināja skaļi riet un tuvojās garām ejošo /pers. C,D/ kājām, kas /pers. C/ lika domāt, ka suns var iekost, tāpēc /pers. C/ atkal vērsās pie suņa saimnieka /pers. B/ un pateica, ka, ja /pers. B/ suni neaizvāks, tad viņš sunim iespers. Uz ko /pers. B/ apzinoties, ka viņa rīcība ir nelikumīga, atbildēja, ka tad viņš(/pers. B/) iespers /pers. C/. /pers. C/ neredzot notikušajā nekādu savu vainu, piegāja pie /pers. B/ un pajautāja, kāpēc viņam /pers. B/ spers. Pēc kā /pers. B/, neko nesakot, ar nodomu nodarīt miesas bojājumus /pers. C/, jo viņam nepatika /pers. C/ aizrādījums par suni, tīši ne mazāk kā divas reizes iesita ar dūri pa seju /pers. C/, kur no sitieniem /pers. C/ nokrita uz zemes un kādu laiku necēlās, bet palika guļam. /pers. B/ viņam vēl guļošam ne mazāk kā divas reizes iespēra ar kāju pa ķermeni. Garām ejoša sieviete pa telefonu izsauca policiju, ko dzirdēja arī /pers. B/ un gribēja notikuma vietu atstāt, lai izvairītos no tikšanās ar policijas darbiniekiem. To redzot, /pers. C/, kurš jau bija piecēlies kājās, mēģināja /pers. B/ aizturēt, turot aiz rokām, pēc kā /pers. B/ atkal ne mazāk kā divas reizes iesita /pers. C/ pa seju. /pers. C/ mēģināja sevi aizstāvēt, arī izdarot sitienus /pers. B/ adresē. /pers. B/ pēc tā devās projām uz daudzdzīvokļu māju /adrese A/. Viņam sekoja abi /pers. C,D/, lai varētu norādīt policijai /pers. B/ atrašanās vietu. Arī pie mājas Nr.38 /pers. C/ centās aizturēt /pers. B/, abi saķērās un /pers. B/ nogāza /pers. C/ uz zemes un, piespiedis turēja, līdz pieskrēja /pers. H/ un /pers. B/ atvilka nost no /pers. C/. /pers. C/ /pers. B/ tīšas sišanas rezultātā tika nodarīti sekojoši miesas bojājumi: sejas sasitums ar nobrāzumu un degunkaula lūzumu, kas pēc sava rakstura pieskaitāmi viegliem miesas bojājumiem, kas izraisa veselības traucējumu uz laiku no 7 līdz 21 dienai.

Tādā veidā /pers. B/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 130.panta otrajā daļā.

Tiesas sēdē apsūdzētais /pers. B/ savu vainu izdarītajā noziedzīgajā nodarījumā, kas paredzēts Krimināllikuma 130.panta otrajā daļā, neatzina un liecībās tiesas sēdē liecināja, ka tas viss notika 21. jūlijā. Viņš gāja uz veikalu pēc pulksten 12.00 pēc zobu pastas un paņēma līdzi savu mazo 5 mēnešus veco sunīti. Pa ceļam viņš satika paziņu /pers. I/, un sāka sarunāties. Sunītis skraidīja apkārt 2 metru attālumā no viņa. Viņš redzēja, ka no aizmugures nāk divi cilvēki. Viņa suns sēdēja un rēja uz visiem pēc kārtas. Garām ejošā persona- vīrietis /pers. C/, ejot garām sunim, mēģināja sunim iespert, pēc kā suns sāka riet skaļāk. Tad viņš mēģināja sunim iespert vēlreiz, un /pers. C/ sieva pateica, lai savāc suni, ka viņai ir bailes no suņiem. Viņš suni turēja, mierināja, lai nerej. /pers. C/ pagāja kādus piecus metrus uz priekšu un pagriezās, mēģināja izprovocēt, un tad pagriezās un teica, „ja tas suns vēl ries, viņš sunim iespers." Viņš mierīgi atbildēja, ka ja viņš spers sunim, tad viņš spers viņam atpakaļ. Tad /pers. C/ sāka uzbrukt, neko nesakot. Viņš ir sportisks un neļauj nevienam savu godu aizskart, tāpēc viņam iesita divas pļaukas. /pers. C/ nokrita no pļaukām. /pers. C/ atkal nāca pie viņa, tādēļ viņam teica, ko viņš grib. Viņš ieskrēja 5 metrus zālienā. /pers. C/ pieskrēja klāt un bez jebkādiem vārdiem sāka viņam sist vairākas reizes, no kā viņš nokrita uz ceļiem un pieķērās /pers. C/. Tad /pers. C/ sāka rauties ārā un sāka sist no augšas pa galvu. Tajā brīdī, kad viņš bija uz ceļiem, /pers. C/ viņu vilka uz ceļiem pa asfaltu 3 metrus, bet zālienā /pers. C/ viņš apgāza un turēja.Garām gāja sieviete /pers. J/, kura laikam piezvanīja policijai. Gaidīja policiju 15 minūtes, viņš pa to laiku gāja uz veikalu pēc zobu pastas. Tikko viņš sāka iet, /pers. C/ atkal viņam uzbruka un sāka sist. Viņš /pers. C/ saķēra, un viņi iekrita zālē.Cietušajam viņš nespēra.Cietušais bija ļoti agresīvs cilvēks, un bija alkohola reibumā.

Bez apsūdzētā /pers. B/ pilnīgas vainas noliegšanas, apsūdzētā /pers. B/ vaina izdarītajā noziedzīgajā nodarījumā, kas paredzēts Krimināllikuma 130.panta otrajā daļā, ir pierādīta ar sekojošiem pierādījumiem un to analīzi.

/pers. D/ iesnieguma protokolā no 2014.gada 24.jūlija norāda, ka 2014.gada 24.jūlijā pulksten 12.10 viņa ar vīru /pers. C/ no darba devās pusdienu pārtraukumā gar /adrese/ māju. Viņiem pakaļ sāka skriet suns, nikni riedams. Viņi padzina suni ar kāju, un vīrs palūdza suņa saimniekam /pers. B/, lai viņš savāc suni. /pers. B/ to nedarīja un suns turpināja riet un skriet pie kājām.Tad vīrs teica, ka sunim iespers, bet /pers. B/ atbildēja, ka viņam pašam tad iesperšot.Tad vīrs pagāja pāris soļus pret /pers. B/ un jautāja, kāpēc tad viņam spers./pers. B/ tad izdarīja sitienu deguna apvidū, un vīrs tad tika nogāzts no kājām un kādu laiku necēlās, bija bezsamaņā.Tad vīrs atžirga un jautāja, kāpēc viņam sita, un tam sekoja vairāki citi sitieni, uz kuriem vīrs aizstāvējās. Tad /pers. B/ gāja projām, bet viņi sekoja. /pers. B/ mājas priekšā turpinājās mutiski draudi gan no /pers. B/, gan no viņa mātes (1.sējums 4.lpp.).

No iereģistrētā ENŽ Nr.024025 redzams, ka Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldes Preiļu iecirknī 2014.gada 24.jūlijā reģistrēts notikums- nodarījums pret personas dzīvību un veselību, cietušais /pers. C/, kurš uz ārstēšanos nogādāts Daugavpils reģionālajā slimnīcā, notikuma vietas adrese- /adrese/ (1.sējums 5.lpp.).

Saskaņā ar 2014.gada 8.oktobra Valsts tiesu medicīnas ekspertīzes centra atzinumu Nr.63- Pr, /pers. C/ konstatēti sekojoši miesas bojājumi: sejas sasitums ar nobrāzumu un degunkaula lūzumu. Minētie miesas bojājumi varēja rasties cietu trulu priekšmetu traumatiskas iedarbības rezultātā

2014.gada jūlijā lēmumā uzrādītajos apstākļos. Minētie miesas bojājumi pēc sava rakstura pieskaitāmi viegliem miesas bojājumiem, kas izraisa veselības traucējumu uz laiku no 7 līdz 21 dienai. Iestājoties stacionārā, cietušā /pers. C/ asinīs tika konstatētas 0,04% etilspirta.

Iesniegtajos medicīnas dokumentos konstatēti dati par zemādas asinsizplūdumiem uz sejas un objektīvie neiroloģiskie dati, kas var liecināt par galvas smadzeņu satricinājumu tikai vizītē pie ārsta ambulatori 2014.gada 28.jūlijā, līdz ar to var pieļaut, ka šie uzrādītie miesas bojājumi varēja rasties, iespējams, laika periodā pēc sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Daugavpils reģionālā slimnīca " apmeklējuma.

Uzrādītie miesas bojājumi varēja rasties cietu trulu priekšmetu traumatiskas iedarbības rezultātā un pēc sava rakstura pieskaitāmi viegliem miesas bojājumiem, kas izraisa veselības traucējumu uz laiku no 7 līdz 21 dienai.

Ārstēšanās laiks virs 21 dienas, novērtējot miesas bojājumu smaguma pakāpi, netiek ņemts vērā, kā neatbilstošs traumas smagumam, kas neapstiprinās ar objektīviem datiem par miesas bojājumiem (1.sējums 11.- 13.lpp.).

Par /pers. C/ ārstēšanos sabiedrībā ar ierobežotu atbildību „Daugavpils reģionālā slimnīca" no 2014.gada 24.jūlija līdz 25.jūlijam, pierāda arī izraksts- epikrīze Nr.16693- 2014.

Ņemot vērā norādīto Valsts tiesu medicīnas ekspertīzes centra atzinumu un eksperta /pers. K/ sniegtās liecības tiesas sēdē, tiesa atzīst, ka nav gūti pietiekoši pierādījumi, ka apsūdzētais cietušajam nodarīja vēl arī zemādas asins izplūdumus uz sejas un galvas smadzeņu satricinājumu, kā celta apsūdzība, tāpēc tiesa izslēdz no apsūdzības norādīto miesas bojājumu- zemādas asins izplūduma uz sejas un galvas smadzeņu satricinājuma, nodarīšanu /pers. C/.

Eksperts/pers. K/ liecībās tiesas sēdē liecināja, ka eksperta atzinumu viņš veica pēc medicīnas dokumentiem, kas tika izsniegti no ārstniecības iestādēm. Cietušais iestājās slimnīcā 24. datumā un tika izrakstīts 25. datumā. Informācija ir izteikti skopa, pie cietušā netika izsaukts neirologs ne pirmajā, ne otrajā dienā. Cietušais iestājās stacionārā Daugavpils reģionālajā slimnīcā 2014.gada 24.jūlijā pulksten 15.51. Slimības vēsturē ir ielīmēts Preiļu slimnīcas izraksts. Uzņemšanas nodaļas dežūrējošā traumatologa apskate. Sūdzības par sāpēm degunā, galvā, trauma 24.07.2014. aptuveni pulksten 12.00, sasita zināms cilvēks.Vispārējais stāvoklis apmierinošs. Apziņa skaidra. Āda tīra. Plaušās vezikulāra elpošana, trokšņu nav. Meningiālas pazīmes nav.Lokāli apraksta: deguna tūska, deformācija, sejas ādas hiperēmija-ādas apasiņošanas paaugstinājums, nobrāzums. Cilvēks pavadīja nakti stacionārā un pēdējā apskate 2014. gada 25. jūlijā diagnoze: Deguna kaula lūzums ar dislokāciju. Sakarā ar deguna kaula lūzumu ārstēties nevajag. Ārstēšanās sakarā ar galvas smadzeņu satricinājumu. Bet, lai runātu par smadzeņu satricinājumu, ir jābūt objektīvai simptomātikai, un ja cilvēka stāvoklis ir grūts, mediķi sauc palīgā speciālistu -neirologu.Ja pirmajās divās dienās nebija nekas konstatēts, līdz ar to ir absurdi runāt par to, ka 28. jūlijā neiroloģiskie dati ir. Deguna kaula lūzums, lai rastos, bija jābūt spēcīgam sitienam pa seju, vienalga ar roku, dūri, priekšmetu. Par smadzeņu satricinājumu nekādi simtomi šajos medicīnas dokumentos nav norādīti.

Saskaņā ar 2014.gada 11.septembra Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldes Preiļu iecirkņa Kriminālpolicijas nodaļas inspektora A.Pokšāna lēmumu /pers. C/ atzīts par cietušo kriminālprocesā Nr.11320038714 par to, ka starp /pers. C/ un /pers. B/ izcēlās konflikts, kura laikā /pers. B/ vairākas reizes ar dūri iesita /pers. C/ pa seju, nodarot viņam miesas bojājumus (1.sējums 15.lpp.).

No Līguma par ārstniecības pakalpojumu sniegšanus 2014.gada 24.jūlijā un norēķinu lapas redzams, ka /pers. C/ ir ārstējies sabiedrībā ar ierobežotu atbildību „Daugavpils reģionālā slimnīca" no 2014.gada 24.jūlija līdz 2014.gada 25.jūlijam un par ārstniecības pakalpojumiem samaksājis sabiedrībai ar ierobežotu atbildību „Daugavpils reģionālā slimnīca" 13,52 *euro* (1.sējums 19.-20.lpp.).

Saskaņā ar iesniegtajām kvīšu kopijām /pers. C/ par pārējiem medicīnas pakalpojumiem sakarā ar ārstu apmeklējuma pacienta maksām un medikamentu iegādi ir samaksājis 60,73 *euro*.

Par to, ka /pers. B/ pārkāpa dzīvnieku turēšanas noteikumus, pierāda 2014.gada 27.oktobra Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldes Preiļu iecirkņa Kriminālpolicijas nodaļas inspektora Valsts amatpersona lēmums, adminstratīvā pārkāpuma protokols no 2014.gada 7.novembra, Preiļu novada domes Administratīvās komisijas Lēmums Nr.NO- 4- 208/2014 no 2014.gada 19.novembra par administratīvā soda uzlikšanu.

2014.gada 27.oktobra Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldes Preiļu iecirkņa Kriminālpolicijas nodaļas inspektors Valsts amatpersona ir pieņēmis lēmumu izdalīt no kriminālprocess Nr.11320038714 materiālus attiecībā pret /pers. B/ par dzīvnieku turēšanas, labturības, izmantošanas un pārvadāšanas prasību pārkāpšanu administratīvās lietvedības uzsākšanai (1.sējums 40.lpp.).

Saskaņā ar administratīvā pārkāpuma protokolu no 2014.gada 7.novembra 2014.gada 24.jūlijā pulksten 12.10 /adrese C/ pretī dzīvojamai mājai Nr.32 /pers. B/ piederošais suns atradās bez pavadas, brīvi pieskrēja, riedams pie /pers. C/ un viņa sievas /pers. D/. Tika pārkāpts Ministru kabineta noteikumu Nr.266 12.1 punkts. Atbildība par pārkāpumu paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 106.panta pirmajā daļā (1.sējums 63.lpp.).

Un saskaņā ar Preiļu novada domes Administratīvās komisijas lēmumu Nr.NO- 4- 208/2014 no 2014.gada 19.novembra /pers. B/ tika sodīts saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 106.panta pirmo daļu administratīvā kārtā ar naudas sodu 100 *euro* apmērā.

Saskaņā ar 2014.gada 25.septembra Valsts tiesu medicīnas ekspertīzes centra atzinumu Nr.64- Pr, /pers. B/ konstatēti sekojoši miesas bojājumi: abu kāju sasitums ar nobrāzumiem. Minētie miesas bojājumi varēja rasties cietu trulu priekšmetu traumatiskas iedarbības rezultātā un pēc sava rakstura tie ir pieskaitāmi maznozīmīgiem miesas bojājumiem. Medicīniskajā dokumentācijā uzrādīti dati par citiem miesas bojājumiem- sejas sasitums ar brūcēm un vēdera apvidus sasitums ar nobrāzumiem, kas varēja rasties cietu trulu priekšmetu traumatiskas iedarbības rezultātā, iespējams laika posmā pēc pirmreizējās ārsta apskates 2014.gada 24.jūlijā, un tie ir pieskaitāmi maznozīmīgiem miesas bojājumiem (1.sējums 42.lpp.).

Pēc Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldes Preiļu iecirkņa ziņojuma no 2015.gada 13.janvāra redzams, ka 2014.gada 9.septembrī tika uzsākta administratīvā lietvedība Nr.240 par maznozīmīga miesas bojājuma tīšu nodarīšanu /pers. B/, un tika pieņemts lēmums saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 21.pantu un 33.pantu, un 18.pantu atbrīvot /pers. C/ no administratīvās atbildības un izbeigt administratīvo lietvedību.

Tiesa atzīst, ka apsūdzētajam norādītos maznozīmīgos miesas bojājumus cietušais /pers. C/ nodarīja aizstāvoties, kas ir pierādīts arī ar paša cietušā liecībām tiesas sēdē un arī ar liecinieku /pers. D/, /pers. H/ un /pers. J/ liecībām tiesas sēdē.

Cietušais/pers. C/ liecībās tiesas sēdē liecināja, ka 2014.gada 24.jūlijā apmēram ap pulksten 12.00 viņš ar sievu gāja pusdienās, un suns uz viņiem rēja. Viņi jau pagāja sunim garām, pēc tam suns nāca tuvāk klāt. Viņš pamanīja, ka tur ir suņa saimnieks un viņam pateica, lai savāc suni, bet viņš nereaģēja. Suns nāca tuvāk pie kājas un likās, ka tiešām iekodīs kājā, un tad viņš teica, lai savāc suni, ja nē, tad viņš tam sunim iespers. Suns nebija liels, bet viņš vienalga varēja iekost. Suņa saimnieks pateica, ka tad viņš iespers viņam. Viņš piegāja viņam klāt un teica, kāpēc, un tad atjēdzās uz zemes. Viņš nokrita no /pers. B/ sitiena. Sitienu /pers. B/ izdarīja ar dūri. /pers. B/ turpināja sist. Kad viņš atmodās no bezsamaņas, sišana turpinājās, viņam esot gulošam. Viņš gulēja, juta un redzēja, ka /pers. B/ spēra ar kāju. Sieviete izsauca policiju. /pers. B/ mēģināja iet projām. Viņš teica, lai neiet projām, ka sagaidīs policiju, un mēģināja viņu aizturēt. Tad viņš atkal sita ar dūrēm pa galvu. Iespējams, ka viņš mēģināja aizstāvēties. Pēc tam /pers. B/ turpināja doties uz savas mājas pusi. Viņš iegāja laikam mājās, tur viņi vēlreiz saķērās. Pēc tam /pers. B/ viņam vēl sita pa galvu. Viņa mērķis bija /pers. B/ aizturēt, kamēr atbrauks policija. Ātro medicīnisko palīdzību neviens nesauca, jo policija viņu aizveda uz policijas iecirkni un pēc tam aizveda viņu uz Preiļu slimnīcas uzņemšanas nodaļu. Uzņemšanas nodaļā viņu pārbaudīja, uztaisīja datortomogrāfiju galvai, pēc tam nosūtīja uz Daugavpili ar ātro medicīnisko palīdzību. Viņam bija lauzts deguns un bija smadzeņu satricinājums. Daugavpilī slimnīcā viņš atradās tikai 1 dienu. Slimības lapu viņam deva ģimenes ārsts uz mēnesi, jo autobusa šoferiem ātrāk nevar strādāt, jo ir atbildīgs darbs. Viņam bija sejas sasitums un nobrāzumi. Acis bija zilas, un žoklis sāpēja.

Lieciniece/pers. D/ liecībās tiesas sēdē liecināja, ka viņa ar vīru /pers. C/ gāja pusdienlaikā ap pulksten 12.00 pa Rēzeknes ielu līdz ceļam, kas iet, līdz TOP veikalam. Sāka skriet pretī suns un rēja. Viņi suni padzina, tad viņš sāka skriet viņiem no aizmugures. Tad vīrs suni padzina ar kāju. Divi vīrieši

sēdēja pie mājas Nr.32 un sarunājās, acīmredzot, viens bija suņa saimnieks un otrs liecinieks. Viņi palūdza, lai viņš savāc suni, lai nevajadzētu sunim spert, bet viņš suni nesavāca un atbildēja, ka iesperšot vīram pašam. Vīrs pagāja uz suņa saimnieka pusi un jautāja, kāpēc viņš viņam spers. Tad /pers. B/ vīram iesita 1 vai 2 reizes ar dūri sejas rajonā, un vīrs nokrita uz zemes un kādu laiku gulēja, nekustējās, acīmredzot, viņš bija bezsamaņas stāvoklī. Tad vīrs piecēlās, viņam pa degunu tecēja asinis un sāka aizstāvēties. Tad gāja garām viena sieviete un viņa izsauca policiju. Pēc tam viņi sekoja apsūdzētajam, lai viņš neaiziet projām, kamēr atbrauks policija. Apsūdzētais gribēja iet mājā iekšā, vīrs gribēja viņu aizturēt, tad viņš atkal sita vīram. Kad vīrs gulēja zālītē pie mājas, apsūdzētais spārdīja vīru ar kāju vairākas reizes. Vīrs /pers. C/ /pers. B/ sita aizstāvoties pēc tam, kad piecēlās, jo /pers. B/ nāca virsū, un vīrs atbildēja ar sitieniem.Pēc tam atbrauca pašvaldības policija un Valsts policija. Viņu ar vīru aizveda uz policiju, vīram, reiba galva un viņam visu laiku no deguna tecēja asinis. Tad policijas darbinieki paši piedāvāja viņu aizvest uz slimnīcas uzņemšanu. /pers. B/ pats vēlāk atnāca uz uzņemšanu. Uzņemšanā vīru apskatīja un konstatēja, ka viņam ir smadzeņu satricinājums un deguna kaula lūzums, un tad no uzņemšanas tika izsaukta ātrā neatliekamā medicīniskā palīdzība. Slimnīcā vīrs gulēja kādas divas dienas. Pēc daktera norādījuma vīrs ārstējās mājās, dzēra zāles, divas nedēļas viņam bija noteikts gultas režīms, maz kustību un ārstēšanās uz vienu mēnesi līdz 24. augustam. Vīrs apmeklēja ģimenes ārstu /pers. R/ un ķirurgu /pers. S/. Vīrs /pers. C/ /pers. B/ sita aizstāvoties pēc tam, kad piecēlās, jo /pers. B/ nāca virsū, un vīrs atbildēja ar sitieniem.

Liecinieks/pers. I/ liecībās tiesas sēdē liecināja, ka tas notika /adrese C/ aptuveni ap pusdienām. Viņš izgāja no mājām savās darīšanās un pa ceļam satika /pers. B/, un sāka runāt. /pers.B/ līdzi bija suns, kurš skraidīja brīvi, nebija pavadiņā. Garām gāja vīrietis ar sievieti. Suns sāka riet uz šiem cilvēkiem. Viņi ar kāju sunīti atgaiņāja, lai nelien, viņi nesita, tikai atgaiņāja. Suns nekoda. Suns atskrēja pie /pers.B/, viņš suni piespieda pie zemes. Tad vīrietis pateica, ka, ja tas suns vēl ries, tad viņš spers sunim. /pers.B/ atbildēja, ja viņš spers sunim, tad viņš iespers atpakaļ viņam, uz ko cietušais pagriezās un agresīvi sāka iet uz /pers. B/ pusi. Pienākot tuvāk /pers.B/, /pers. B/ turēja sev priekšā rokas, ka nevajag nākt. Cietušais pienāca vēl tuvāk, un/pers.B/ iesita 3 pļaukas pa seju. Cietušais nokrita blakus zālē. Tad /pers.C/ atkāpās, pateica, ka nevajag nekādas problēmas, uz ko cietušais piecēlās un atkal nāca virsū, pārsita /pers.C/ lūpu, tad abi saķērās un sakrita zālē, un sāka vārtīties. Tad piecēlās, vairāk nebija kautiņu, bija atnākusi sieviete no veikala puses, viņa izsauca policiju. /pers.B/ bija pārsista lūpa, bija asinis uz sejas. /pers.B/ pateica, ka viņš tepat blakus dzīvo, ka ies nomazgāt seju. Vīrietis ar sievieti sekoja. /pers.B/ nomazgāja seju, izgāja ārā, tad /pers.B/ pateica, ka ies uz veikalu, jo iepriekš jau bija iecerējis iet uz veikalu, ka aizies uz veikalu un nāks atpakaļ. Tad cietušais vīrietis paķēra /pers.B/ aiz pleca,/pers.B/ centās nokratīties, vīrietis iesita /pers.B/, tad viņi atkal iekrita zālē. /pers.B/ zālē nesita, tikai piespieda rokas un skaļi visiem teica, „Jūs visi redziet, ka es viņu neaiztieku, kāpēc viņš man uzbrūk.” Spērienus viņš neredzēja. /pers. B/ bija pārsista lūpa, ceļi bija nobrāzti un uz galvas bija asinis. Cietušajam deguna kaula lūzums varēja rasties no kautiņa, kas bija pie mājas, jo pēc pļaukām nebija asiņu.

Liecinieks/pers. H/ liecībās tiesas sēdē liecināja, ka tajā dienā ap pusdienlaiku viņš atradās uz 5.stāva balkona. Sadzirdot sievietes bļaušanu un suņa riešanu, viņš ieraudzīja, ka neliels suns skrien virsū sievietei. Suņa rīcība bija agresīva. Cietušais mēģināja aizstāvēt sievieti. Cietušais stāvēja starp sievieti un suni. Piegāja suņa saimnieks. Redzēja, ka cietušais nokrita blakus krūmam zālājā, redzēja sitienus ar kāju pa ķermeni un galvas rajonā. Pa to laiku suņa saimnieks spēra cietušajam ar kājām, bija 2 sitieni, bija vairāk par vienu sitienu. Kad cietušais piecēlās, viņi pagāja uz ielas pusi, tad atkal sanāca strīds, un tad cietušais arī sita. Pēc tam asinis bija abiem diviem. Viņi piecēlās, cietušais pagāja malā, atkal notika saruna, un tad atkal viņi sanāca kopā un saķērās atkal. Viņš nogāja lejā, un redzēja, ka abi gulēja uz zemes. Viņš viņus izšķīra un paprasīja viņus nomierināties. Apsūdzētā suns visu laiku skraida apkārt. Sunim pavadas un uzpurņa nav. Ja cilvēks suni nepazīst, suns liekas agresīvs.

Lieciniece/pers. J/ liecībās tiesas sēdē liecināja, ka viņa redzēja, ka uz ielas grūstās vīrieši. No sākuma izskatījās, ka satikušies draugi un viens otru iedunkā, bet pēc tam viņa saprata, ka notiek kautiņš. Apsūdzētais sita vīrietim. Vīrietis tika nomests zemē pie laternu staba, noliecās pie zemes, apsūdzētais viņam spēra. Sieviete kas bija kopā ar cietušo vīrieti, lūdzās, lai nesit. Viņa saprata, ka lieta ir nopietna, tāpēc zvanīja policijai.Bez šiem diviem vīriešiem un sievietes, vairāk nekādu citu cilvēku nebija, bija vēl suns. Pretējā mājā uz balkona bija vīrietis.Suns bija maziņš un nebija saitiņā. Suns ir tāds, kas aprej garāmgājējus.Cietušais tika nogāzts zemē.Viņa redzēja, ka apsūdzētais sita ar dūri. Sitieni bija vērsti cietušajam uz seju. Apsūdzētais turpināja sist ne tikai ar dūrēm, bet arī spēra ar kāju. Cietušais piecēlās, un tad viņi sāka iet katrs uz savu pusi, bet viņa teica, kāpēc viņi iet prom, vai tad policijai zvanījusi veltīgi, un tad cietušais pagriezās un gāja apsūdzētajam pakaļ. Cietušajam asiņoja deguns un seja cietušajam bija ar asinīm.

Liecinieces/pers. J/ liecības apstiprina arī Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldes kārtības policijas biroja atbilde no 2015.gada 13.janvāra Nr.20/18- 2171 un saņemtās informācijas reģistrācijas grāmata par to, ka 2014.gada 24.jūlijā pulksten 12.14 tika saņemts telefona zvans, un zvanītāja /pers. J/ sniedza informāciju, ka Preiļos Rēzeknes ielā pie veikala TOP divi vīrieši uzbrūk gājējiem, viens no vīriešiem ir ar suni. Uz notikuma vietu ieradās pašvaldības policija, kas lūdza palīdzību Valsts policijai un informēja, ka /pers. B/ ir izcēlies konflikts ar nepazīstamu jaunieti.

Lieciniece/pers. AA/ liecībās tiesas sēdē liecināja, ka vasarā mazdēls /pers.Z/ sāka kliegt, lai viņa iet skatīties, ka sit /pers.B/. Kad paskatījās pa logu, viņas dēls Jānis jau bija uz zemes, viņš bija sasists./pers.B/ turēja cietušo, mierināja un teica: „ Nomierinies, nomierinies.” Viņa sāka kliegt, kāpēc viņš lien klāt un aiztiek. Pēc tam /pers.B/ viņu palaida vaļā. Izsauca policiju. Dēls /pers.B/ bija sasists un nevis- cietušais. Cietušā sieva arī bija piedzērusies, viņa kliedza: „ Vai, dievs, vai, dievs!” Tajā dienā suns bija izvests ārā, suns nebija pavadā, bet sunītis stāvēja blakus /pers.B/ bez pavadas.Dēlam bija sasmērētas bikses, sasisti ceļgali, pie deguna bija skrāpējums. Asinis tecēja viņam no visām nobrāztajām vietām.Otrajam vīrietim nevienu brūci viņa neredzēja, viņš stāvēja un kratīja ar galvu, un no tā bija redzams, ka tas vīrietis bija alkoholu dzēris vai kādas narkotikas salietojies. Pašu konflikta sākumu viņa neredzēja. Viņa to ieraudzīja tikai pēc tam, kad mazdēli pateica, ka Jāni sit. Viņa ieraudzīja dēlu tad, kad viņš jau bija uz zemes.

Tiesa ņem vērā, ka lieciniece /pers. AA/ konflikta sākumu neredzēja, bet ieraudzīja, kad viņas dēls /pers. B/ un cietušais bija uz zemes, tāpēc viņa varēja nepareizi uztvert notiekošās darbības, un arī tiesa ņem vērā, ka apsūdzētais /pers. B/ ir viņas dēls un viņa ir ieinteresēta, lai dēls varētu izvairīties no atbildības.

Tiesa arī ņem vērā, ka liecinieks /pers. I/ ir apsūdzētā draugs un arī ir ieinteresēts, lai /pers. B/ varētu izvairīties no atbildības, tāpēc liecinieka liecības par to, ka /pers. B/ iesita cietušajam tikai pļaukas un ka viņš neredzēja, ka /pers. B/ spēra ar kāju, tiesa atzīst par nepatiesām.

Tiesa izslēdza no apsūdzības to, ka cietušajam nodarīti papildus vēl miesas bojājumi- zemādas asins izplūdumi uz sejas un galvas smadzeņu satricinājums, jo par to iegūšanu netika iegūts pietiekoši pierādījumu.

Tiesa atzīst, ka nav gūti pierādījumi tam, ka /pers. B/ aizstāvējās no /pers. C/ uzbrukuma, jo kā redzams no cietušā /pers. C/ liecībām tiesas sēdē un liecinieku /pers. D/, /pers. H/, /pers. J/ liecībām tiesas sēdē, tad šāda aizstāvēšanās /pers. B/ nebija nepieciešama. Un tas ir arī redzams jau no norādītajiem viņam nodarītajiem maznozīmīgajiem miesas bojājumiem. Tiesa atzīst, ka apsūdzētais tīši nodarīja cietušajam /pers. C/ miesas bojājumus- sejas sasitumu ar nobrāzumu un degunkaula lūzumu, kas pēc sava rakstura pieskaitāmi viegliem miesas bojājumiem, kas izraisa veselības traucējumu uz laiku no 7 līdz 21 dienai, bet, nevis tā rīkojās aizstāvoties pret /pers. C/ uzbrukumu, jo jau pēc pirmajiem sitieniem cietušais atradās uz zemes un apsūdzētais viņam spēra ar kāju.

Apsūdzētā /pers. B/ savas vainas noliegšanu tiesa vērtē, kā viņa cenšanos izvairīties no atbildības.

Līdz ar to tiesa atzīst, ka apsūdzētā /pers. B/ vaina izdarītajā noziedzīgajā nodarījumā, kas paredzēts Krimināllikuma 130.panta otrajā daļā, ir pierādīta pilnībā ar visiem norādītajiem pierādījumiem un visiem lietas materiāliem kopumā, pierādīšanas gaitā ir izslēgtas jebkādas saprātīgas šaubas par to, ka apsūdzētais /pers. B/ ir izdarījis šo noziedzīgo nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 130.panta otrajā daļā.

Nosakot soda veidu apsūdzētajam /pers. B/, tiesa ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī apsūdzētā personību.

Nosakot soda mēru apsūdzētajam /pers. B/, tiesa ņem vērā, viņa atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Apsūdzētā /pers. B/ personību raksturojošie dati- agrāk sodīts 2 reizes, bet sodāmība ir dzēsta, ir sodīts administratīvi, nestrādā, viņam apgādībā ir 2 mazgadīgi bērni.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu atbildību mīkstinošus apstākļus tiesa /pers. B/ nekonstatē.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.pantu /pers. B/ atbildību pastiprinošus apstākļus tiesa nesaskata.

Ņemot vērā /pers. B/ izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, ka izdarīts mazāk smags noziegums, kas ir tīšs noziedzīgs nodarījums pret personas veselību, ka nav viņa atbildību mīkstinošo apstākļu un nav viņa atbildību pastiprinošo apstākļu, ka cietušajam /pers. C/ iestājoties stacionārā Daugavpilī 2014.gada 24.jūlijā pulksten 18.10, tas ir pēc 6 stundām pēc notikuma, asinīs tika konstatētas 0,04% etilspirta, ka arī apsūdzētajam /pers. B/ tika konstatēti maznozīmīgi miesas bojājumi, ko viņam nodarīja cietušais /pers. C/ aizstāvoties un, lai saskaņā ar Krimināllikuma 35.pantu sasniegtu soda mērķi- aizsargāt sabiedrības drošību, atjaunot taisnīgumu, sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, resocializēt sodīto personu un panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, tiesa atzīst, ka apsūdzētais /pers. B/ ir sodāms ar sodu, kas nav saistīts ar izolāciju no sabiedrības, ar piespiedu darbu, ņemot vērā, ka apsūdzētais ir darba spējīgā vecumā, viņa veselības stāvoklis ir tāds, kas ļauj strādāt sabiedrības labā, un tas arī ir reāli izciešams sods, kas sniedz konkrētu labumu sabiedrībai.

Cietušais/pers. C/ ir pieteicis materiālo kaitējuma kompensāciju par ārstēšanās izdevumiem 74,25 *euro*, par darba algas samazinājumu 163,65 *euro*, līdz piedzīt izdevumus par advokāta sniegtajiem pakalpojumiem 300 *euro*.

Tiesa atzīst, ka cietušā ārstēšanās izdevumi ir pierādīti ar sekojošiem pierādījumiem- līgumu par ārstniecības pakalpojumu sniegšanus 2014.gada 24.jūlijā un norēķinu lapu, no kā redzams, ka /pers. C/ ir ārstējies sabiedrībā ar ierobežotu atbildību „Daugavpils reģionālā slimnīca" no 2014.gada 24.jūlija līdz 2014.gada 25.jūlijam un par ārstniecības pakalpojumiem samaksājis sabiedrībai ar ierobežotu atbildību „Daugavpils reģionālā slimnīca" 13,52 *euro* (1.sējums 19.-20.lpp.), 2014.gada 30.jūlija kvīts par ārstniecības pakalpojumiem 8 *euro*, 2014.gada 30.jūlija čeks nr.36811 par medikamentu iegādi 18,73 euro vērtībā, 2014.gada 4.augusta kvīts par pacienta iemaksu 4 *euro* (1.sējums 21.lpp.) un 2014.gada 24.novembra kvīts par ķirurga konsultācijām 30 *euro*.

Tiesa atzīst, ka cietušā materiālais zaudējums sakarā ar darba algas samazinājumu ir pierādīts ar iesniegto aprēķinu un izdrukām par konta pārskatu, kur redzama cietušā algu izmaksa un saņemtais slimības pabalsts (1.sējums 22.- 23.lpp).

Izdevumi par advokāta sniegtajiem pakalpojumiem 300 *euro* ir pierādīti- ar bankas izdruku par 2015.gada 6.janvāra pārskaitījumu 250 *euro* par advokāta darbu pēc vienošanās Nr.986, ar bankas izdruku par 2015.gada 23.februāra pārskaitījumu 25 *euro* par advokāta darbu pēc vienošanās Nr.986, ar bankas izdruku par 2015.gada 13.jūlija pārskaitījumu 25 *euro* par advokāta darbu pēc vienošanās Nr.986.

Cietušais ir pieteicis morālo kaitējuma kompensāciju 700 *euro*, norādot, ka miesas bojājumi viņam tika nodarīti sabiedriskā vietā, pazemojot viņu citu personu un sievas klātbūtnē, nodarot miesas bojājumus ilgstošu laika posmu, kas viņam radīja ne vien fiziskas ciešanas, bet arī dziļu morālo aizskārumu.

Tiesas sēdē cietušais /pers. C/ liecībās par morālo kaitējumu vēl liecināja, ka morālais kaitējums ir par to, ka viņš cieta fiziski, ka visi Preiļi zina, ka apsūdzētais viņu ir sitis, visi par to runāja un viņam tas bija morāls pārdzīvojums.

Tiesa atzīst, ka cietušajam /pers. C/ šajā gadījumā ir tiesības uz morālā kaitējuma atlīdzinājumu 350 *euro*, pieteikto summu 700 *euro* tiesa atzīst par lielu.

Kriminālprocesa likuma 22.pantā deklarēts kriminālprocesa pamatprincips par tiesībām uz kompensāciju par radīto kaitējumu. Tajā noteikts, ka personai, kurai ar noziedzīgu nodarījumu radīts kaitējums, ņemot vērā tās morālo aizskārumu, fiziskās ciešanas un mantisko zaudējumu, tiek garantētas procesuālās iespējas morālas un materiālas kompensācijas pieprasīšanai un saņemšanai.

Un Kriminālprocesa likuma 352.panta pirmā daļa nosaka, ka tiesa kompensācijas apmēru nosaka, izvērtējot cietušā pieteikumu un ņemot vērā:

1) radīto mantisko zaudējumu apmēru;

2) noziedzīgā nodarījuma smagumu un izdarīšanas raksturu;

3) nodarītās fiziskās ciešanas, paliekošus sakropļojumus un darbspēju zudumu;

4) morālā aizskāruma dziļumu un publiskumu;

5) psihiskas traumas.

Saskaņā ar Latvijas Republikas Civillikuma 1635.pantu katrs tiesību aizskārums, tas ir, katra pati par sevi neatļauta darbība, kuras rezultātā nodarīts kaitējums (arī morālais kaitējums), dod tiesību cietušajam prasīt apmierinājumu no aizskārēja, ciktāl viņu par šo darbību var vainot.

Ar morālo kaitējumu jāsaprot fiziskas vai garīgas ciešanas, kas izraisītas ar neatļautas darbības rezultātā nodarītu cietušā nemantisko tiesību vai nemantisko labumu aizskārumu. Atlīdzības apmēru par morālo kaitējumu nosaka tiesa pēc sava ieskata, ņemot vērā morālā kaitējuma smagumu un sekas.

Ja minētā neatļautā darbība izpaudusies kā noziedzīgs nodarījums pret personas dzīvību, veselību, tikumību, dzimumneaizskaramību, brīvību, godu, cieņu vai pret ģimeni, vai nepilngadīgo, pieņemams, ka cietušajam šādas darbības rezultātā ir nodarīts morālais kaitējums. Citos gadījumos morālais kaitējums cietušajam jāpierāda.

Nosakot morālās kaitējuma kompensācijas piedziņas summu 350 *euro*, tiesa ņem vērā, ka /pers. B/ tīši nodarīja /pers. C/ vieglu miesas bojājumu- sejas sasitumu ar nobrāzumu un degunkaula lūzumu, kas pēc sava rakstura pieskaitāmi viegliem miesas bojājumiem, kas izraisa veselības traucējumu uz laiku no 7 līdz 21 dienai, ko apstiprina arī Valsts tiesu medicīnas ekspertīzes centra eksperta atzinums no 2014.gada 8.oktobra Nr.63- Pr, ka viņš ārstējās Daugavpils reģionālajā slimnīcā no 2014.gada 24.jūlija līdz 2014.gada 25.jūlijam, ka pēc tam viņš ārstējās ambulatori pie ķirurga un viņam bija izsniegta darba nespējas lapa, kas viņam, protams bija nepatīkami, viņa pārdzīvojumus sakarā ar ārstēšanos un lietas izmeklēšanu, ka tas viss norādītais neapšaubāmi samazināja cietušā dzīves kvalitāti.

Nosakot šo morālā kaitējuma kompensācijas apmēru /pers. C/ 350 *euro*, tiesa ņem vērā arī Eiropas Savienības 2004. gada 29. aprīļa direktīvu „Par kompensāciju noziegumos cietušajiem", kas prasa ievērot taisnīgas un samērīgas kompensācijas apmēra ievērošanu par nodarītiem kaitējumiem, tāpēc tiesa ņem vērā krimināltiesisko attiecību taisnīga un saprātīga noregulējuma principu, un nosakot atlīdzību par morālo kaitējumu, saskaņā ar taisnīguma principu, tiesa izvērtē ne tikai cietušās personas intereses, bet arī šo interešu samērīgumu, jo atlīdzība jeb kompensācija par nodarīto morālo kaitējumu nevar tikt uzskatīta par sodu vainīgajam, jo kompensācija nodrošina cietušajam apmierinājumu, kas mazina izraisītās sāpes un ciešanas.

Nosakot šo morālā kaitējuma kompensācijas apmēru 350 *euro*, tiesa ņem vērā tiesu praksē atzīto, ka par noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 130.pantā morālā kaitējuma summas ir līdz 711,44 *euro* (Dzalbe P. Morālā kaitējuma noteikšanas vadlīnijas krimināprocesā. // Latvijas Republikas Augstākās tiesa biļetens Nr.2/2011, 8.-9.lpp.) un (Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta apkopojuma „Tiesu prakse krimināllietās pēc Krimināllikuma Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta apkopojuma „Tiesu prakse par morālā kaitējuma kompensāciju krimināprocesā. 2010/2011. pielikums Nr.3- http://www.at.gov.lv/lv/info/summary/2011/).

Tiesa atzīst, ka 350 *euro* ir samērīga morālās kompensācijas summa, ņemot vērā arī /pers. C/ nodarītā morālā kaitējuma smagumu un sekas, un tā

ir arī atbilstoša /pers. B/ izdarītā noziedzīgā nodarījuma smagumam, ka izdarīts mazāk smags noziegums, kas ir tīšs noziedzīgs nodarījums pret personas veselību, un ņemot arī vērā, ka cietušais aizstāvējās, nodarot maznozīmīgus miesas bojājumus apsūdzētajam, un ka cietušajam /pers. C/, iestājoties stacionārā Daugavpilī 2014.gada 24.jūlijā pulksten 18.10, tas ir pēc 6 stundām pēc notikuma, asinīs tika konstatētas 0,04% etilspirta.

Drošības līdzeklis /pers. B/ līdz spieduma stāšanās likumīgā spēkā nav piemērojams.

Pamatojoties uz teikto un saskaņā ar Krimināprocesa likuma 511., 512., 520., 527., 528., 529., 530.pantiem, tiesa

n o s p r i e d a

/pers. B/ atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 130.panta otrajā daļā, un sodīt viņu ar piespiedu darbu uz 150 (viens simts piecdesmit) stundām.

Drošības līdzekli /pers. B/ līdz spieduma stāšanās likumīgā spēkā nepiemērot.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. C/ materiālo kaitējuma kompensāciju par ārstēšanās izdevumiem 74,25 (septiņdesmit četrus euro un divdesmit piecus centus) *euro*, par darba algas samazinājumu 163,65 (viens simts sešdesmit trīs euro un sešdesmit piecus centu) *euro*, par advokāta sniegtajiem pakalpojumiem 300 (trīs simti euro) *euro* un morālo kaitējuma kompensāciju 350 (trīs simti piecdesmit) *euro*, un kopējā summā 887,90 (astoņi simti astoņdesmit septiņus euro un deviņdesmit centus) *euro*.

Pilna sprieduma pieejamības datums Preiļu rajona tiesas kancelejā ir 2015.gada 24.jūlijs.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Latgales apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijai 10 dienu laikā, sūdzību vai protestu iesniedzot Preiļu rajona tiesā.

Preiļu rajona tiesas tiesnese A.Stikāne

Preiļos, 24.07.2015.